

SIEMENS INTERN

Mandag 18. juni 1973 Nr. 5

Vi koster en million,
erklærer Annar Aasheim, og med det mener han at det gjelder å forvalte også de personlige ressurser i firmaet på beste måte. Intervju med ny opplæringsleder - gammel Siemensmedarbeider på side 5.

Lindetrær på Linderud

Hysj, revisor kommer!

Spion og angiver? Slik føler ihvertfall Knut Sollien at noen i Siemens oppfatter revisjonen.

Ekstern revisjon og intern kontroll - hva er det? Hvem står bak? Hva gjør de og hvorfor. Se side 3.

★
◀ Utover sommeren vil vi observere 2 mann i full vigør med å plante trær og klippe roser på grøntanlegget rundt Siemensbygget. Det er Jan Stephensen (med skjegg) og Knut Skullerud. De har allerede plantet 33 lindetrær, hassel og roser. Da Siemens Intern pratet med dem holdt de på med å plante et lindetre. Vi synes vi også måtte ha med et bilde av de to hyggelige karene som skaper trivsel i miljøet på Linderud.

Over 500 besøk på Siemens Shipping 73

Siemens Shipping 73 - vår skipsutstilling på Linderud - ble et meget vellykket arrangement, og vil få den største betydning for vår aktivitet på skipsmarkedet i tiden fremover, sier overing. Henrik Reimers til Siemens Intern. Tilslutningen fra kunder og andre interesserte ble meget god, ja så stor at vi besluttet å forlenge utstillingsperioden med 2 uker. Materialet blir derfor demontert først 15. juni.

— Hvor mange besøkende regner dere med før dørene lukkes? *Forts. s. 5.*

Når et arrangement som Siemens Shipping 73 skal føres frem til suksess, er det mange gode krefter som må mobiliseres. Blant dem som fortjener særlig heder og berømmelse er selve den utvidede arrangements- og bevertningskomite, som bar alle byrder og brett med iver, godt humør og fabelaktig dyktighet. Her ser vi dem, damene er fra venstre Nelly Ellefsen, Gunvor Aaberg, Randi Martinsen (stukket innimellom) Gunvor Hansen, Aase Gjerkaas og Karin Berntsen. Og foran ser vi Søren Engebretsen og Rune Mellum.

Eventyrtall preger den norske skipsfartsutvikling idag

Siemens Shipping 73 ble åpnet den 2. mai med et vellykket arrangement på Linderud. Til stede var en rekke innbudte gjester fra verfter, rederier og institusjoner, Siemens i Tyskland, Sverige og Danmark, representanter fra firmaet og firmaledelsen og pressen. Dagen begynte med en pressekonferanse, og kl. 12 innfant gjestene seg og ble motatt av direktørene Selmer og Jemtland. I sin velkomsttale ga direktør Selmer en redegjørelse for utstillingen, dens omfang og hensikten med den. - Den offisielle åpning ble foretatt av direktør ved Kristiansand mek. Verksted, S. Walter Rostoft - også styremedlem i Siemens A/S. I sin velformede og personlige tale sa han:

Den norske handelsflåte har i løpet av de siste 10-år gjennomgått en større og hurtigere forandring enn noensinne tidligere i skipsfartens historie. Overgangen fra seil til damp tok generasjoner. Ny teknikk i 1972 utprøves ombord i 1973 og seiler på alle hav i 1974.

Sicall

I våre dager foregår det en strukturendring i norsk skipsfart, som både i bredde og hurtighet overgår hvilken som helst sektor i norsk industri og næringsliv forøvrig. Med verdens 4. største flåte betyr dette at vi er med og styrer en utvikling som angår økonomi og handel over hele verden. Indirekte gjelder dette også den industri som bidrar til flåtens vekst og effektivisering - som f.eks. det firma som idag mønstrer endel av sine aktuelle og fremtidsrettede produkter her på Linderud. Det er få skip i den europeiske flåte som ikke har et eller annet Siemensutstyr ombord, og vi vet at endel av dette er utviklet og produsert i Norge. Jeg tenker blant annet på Sicall, for selektiv oppkalling av skip, og på tavleutrustninger, som såvidt jeg vet er levert til skipsverft så langt borte som på den andre siden av kloden, i Japan.

Eventyr-tall

Jeg vil nevne noen tall som ytterligere illustrerer den utvikling vi nå opplever innen shipping. I 1960 var det største skip i vår flåte på knapt 50.000 dwt. for 5 år siden hadde norske redere 9 skip på mer enn 100.000 dwt. og idag har vi bortimot 40 skip på over 200.000 dwt. Det største er på hele 285.000

S. Walter Rostoft

dwt., nemlig Hilmar Rekstens T/T "Fabian". Skipet er 350 meter langt og mer enn 50 meter bredt. Dette er tall som jeg selv for få år siden ville regne som utrolige eventyr, i likhet med Asbjørnsens og Moes fabel-båt, som gikk til vanns og til lands. Men ikke alle tall har svulmet opp. På "Fabian" teller mannskapet bare 39. - Dette tall forteller meget om nettopp det utstyr vi har sett her idag.

Industri og shipping

Automatisering og rasjonalisering av flåten har skjedd i samspill med enkelte av verdens fremste industri-konserner. Det er ikke lenger vi shipping-folk alene som avgjør flåtens struktur. Fjernt fra den blå bølge og skipsverftenes sveiseflammer, sitter industriens vitenskapsmenn og forskere, med sine mikroskoper og reagensrør, og skriver formeler, som i neste omgang - eller omgangen deretter - materialiserer seg i små og store metall-bokser, i måleapparater og signal-lamper. Og skipet blir 50 meter lengere. Istedet for 39 - mønstrer det på 37 mann.

Romantikken

Mye av romantikken er borte. Det myldrer ikke ombord dusinvis av unggutter, med skipssekken på nakken - i fravokste konfirmasjons-jakker og tenåringskviser på nesen. Kaia står ikke svart av mødre og kjæresten med tårer på kinn, som vet at det kan gå år til neste besøk - hvis han kommer igjen i det hele tatt.

Den norske sjømann i 70-årene er en voksen og velutdannet arbeidstager, som ankommer til båten i taxi, i moderne dress og med ekte lærkoffert, kjøpt i Napoli. - 9 måneder senere flyr han hjem fra Singapore på ferie.

Hjelp og service

Sjømannsyrket såvel som verftsindustrien krever idag en ny type profesjonalisering, som har stadig mindre med spleising av tau å gjøre. På den annen side er endel av det moderne utstyr ombord avhengig av en så høy teknisk spesialisering og ekspertise, at hverken skip eller verft kan være selvforsynt. Når innfløkte feil oppstår - selv om det ikke hender ofte - er det av aller største betydning at hjelp og service kan skaffes på kort varsel. Forsinkelser koster stadig mer. I denne forbindelse vil jeg fremheve at Siemens har avdelinger og representanter over hele verden, såvidt jeg vet i mer enn 80 land.

Det har vært imponerende å se mønstringen av utstyr her idag, som jeg vet vil sette sitt preg på internasjonal skipsfart i de nærmeste år. Som nordmann er jeg stolt av det som er produsert i vårt eget land. Men skipsfart er i sitt vesen av overnasjonal karakter - og jeg er derfor også glad for de aspekter ved denne utstilling som knytter båndene til vår verden forøvrig.

Med disse ord erklærer jeg utstillingen Siemens Shipping 73 for åpnet.

Etter direktør Rostofts tale ble ordet gitt til herr Vogeler, som på vegne av E 47 bragte en hilsen og ga en oversikt over aktuelle tendenser og erfaringer innen skipsfarten. - Det ble tilslutt servert en enkel lunsj.

SIEMENS INTERN
Utgitt av
SIEMENS A/S
Avd. for Markedsplanlegning og
Informasjon

Eide-Fredriksen

Raaholdt Jensen

Revisjonen:

Vi går ikke rundt for å finne feil - men for å konstatere at alt er riktig.

Aksjonærene i et A/S tilsetter under generalforsamlingen revisor til å ivareta sine interesser. Dette er ingen frivillig sak. Selv om aksjonærene har den største tillit til både bedriftsledelse og ansatte, så påbyr loven revisjon. Revisor mottar sitt honorar fra bedriften, men han skal ikke minst påse at gjeldende lover og bestemmelser etterleves. Der ved muliggjør han bl.a. en mer avslappet atmosfære på ligningskontorene, hvor sekretærene tillitsfullt haker av våre deklarasjoner uten at de noensinne har satt sine ben på Linderud. Han plikter samtidig å legge en beskyttende hånd om blåøyde kreditorer og ellers åpne firmaet for regnskapslesere.

Statsautorisert

For å hjelpe ham i balansegangen på "den smale vei", er han underlagt autorisasjon. Han er tidligere ustraffet (Raaholdt Jensen: To parkeringsbøter har gått bra). Han er regnskapskyndig og en trofast abonnent på offentlige rundskriv av særdeles lav underholdningsverdi.

Liker tall

Revisjonen i Siemens ivaretas siden 1947 av firmaet Eide-Fredriksen og Raaholdt Jensen. Hvis jubilaranten eller Siemens hadde husket på det ifjor høst, kunne man ha feiret 25 års jubileum med brask og bram.

Ingen av de to kompanjongene kan gi noen eksakt forklaring på hvorfor de slo inn på dette yrket. "Liker tall", svarer begge. Eide-Fredriksen innrømmer også at dengang i "de harde 30-åra"

var utsiktene til den svimlende sum av kr. 150,- pr. mnd. en medvirkende faktor.

Upartisk

— Dere ivaretar interessene til aksjonærer, kreditorer og det offentlige. Overfor hvem føler dere størst lojalitet? Eide-Fredriksen: Følelsesmessig tar vi gjerne bedriftens parti, men det får ingen praktisk betydning. Vår virksomhet stilles overfor absolutte krav fra myndighetenes side. Krav som vi ikke kan gå på akkord med.

Underslageren

— I USA har man funnet den gjennomsnittlige underslager: "Han er funksjonær, 34 år gammel, har kone og 2 barn og er hverken psykopatisk eller uintelligent. Han er elskverdig, har gode venner og ser ut til å leve et sorgløst liv".

Disse opplysningene må da lette arbeidet vesentlig? Raaholdt Jensen: Det skulle man mene. Men vi driver ingen klappjakt på folk med dette signalementet. Vi legger opp til rutiner som vanskeliggjør et underslag, og som sikrer at et eventuelt misbruk av tillit oppdages. I gamle dager var dette kanskje revisors hovedoppgave. Mange tror derfor fremdeles at vi kun skal vokte kassen mot "langfingrede".

E-F: Yrket har heldigvis etterhvert fått et mer konstruktivt preg. Selvsagt har vi en kontrollerende funksjon, selvsagt roper vi et varsko ved underslag og andre misligheter. Men vi er idag noe mer enn bare tall- og bilagsbehandlere. Revisjonsarbeidet er blitt et av de viktigste korrektiver til rapporteringen om et foretagende drives sunt eller ikke.

EDB

— Stadig flere rutiner legges inn på EDB. Skaper dette problemer for revisjonen?

RJ: Tvert om! Generelt kan man si at EDB letter vårt arbeid ved å skape bedre oversikt. Vi har større muligheter for avstemninger og takket være EDB kan vi nå raskt fremskaffe opplysninger som tidligere var vanskelig tilgjengelig.

1000 bilag i en fyrstikkeske

— Mikrofotografering er på trappene i Siemens. Er det ikke store sjanser for at de små filmkassettene kommer på avveier?

RJ: Javisst, bilagene skal tross alt oppbevares i 10 år. Inntil videre forlanger myndighetene at original-bilagene skal beholdes i 3 år. Vi må legge opp sikre rutiner for oppbevaring og bruk av filmene.

Intern kontroll

Knut Sollien har i halvannet år vært til praktisk informasjon hos ekstern revisor. Han er øremerket for internt kontroll arbeidet.

— Hva er intern kontroll?

Sollien: Intern kontroll er firmaets eget kontrollapparat. Intern revisor sorterer under økonomisjefen. Han kan settes på spesialundersøkelser om "rikets tilstand", gjerne på felter som normalt er mindre nødvendig for ekstern revisor å beskjeftige seg med. Siemens har ennå ingen egen avdeling med dette arbeidsfeltet, men typiske intern kontroll oppgaver ivaretaes idag av forskjellige instanser innen økonomiseksjonen.

E-F: Vi mener prinsippielt at endel av vårt arbeid med hell kan utføres av bedriftens egne folk. Det vil bli billigere.

Forts. s. 7.

Personalhåndboken "Vi i Siemens" er ferdig trykket og under utdeling til alle i firmaet.

Siemenslaget i Bergen

For 10 år siden —

I årsberetningen for Siemenslaget i Bergen fra året 1963, går det fram at laget hadde ca. 40 medlemmer, og at det var stor aktivitet i lagsarbeidet.

Der var grupper for bordtennis, sjakk, bridge, badminton og lesering, - dessuten ble det satt igang tyskkurser for interesserte. I bordtennis og sjakk ble det avviklet siemensmesterskap hvor henholdsvis Langhelle og Falch ble mestere. De ble behørig hyldet og overrakt sine premier på samme års årsfest.

I badminton representerte Gismervik badminton-gruppen i bedriftsmesterskapet og fikk 2.plass i klasse B.

Vi spilte også med i bordtennis-serien, men liten rutine gav oss mange harde men hederlige nederlag.

Det går frem av protokollerte referater at damene i årene omkring 1963 var meget hyggelige. Alltid villige til å være med, såvel til julefest med barna som til en liten "helaften" med de ellers så tørre kolleger.

Det var dengang gutta var unge og pene, nå er de bare . . . fra venstre Egil Falch, Yngve Halvorsen, Svein Horvei og Steinar Bøe.

Det fremgår ellers av protokollen at det var et livlig selskapsliv, - offisielle men kanskje flest av de små intime festene som liksom plutselig var der . . . og selv om det kunne bli sent på natten, var alle på jobben den påfølgende morgen. Jo, det er virkelig sant - det var trivelig i siemenslaget i Bergen for 10 år siden . . .

Som sagt er det liv i bergenserne bedriftslag, selv om det kunne avgjort vært så mye bedre. Kanskje en liten appell til damene? Det står som bekjent damer bakom alt!

Redaksjonens vest-medarbeider lover å komme tilbake med nye meldinger om den forhåpentlige fine utvikling i siemenslaget vestenfjells.

.... og idag

Siemenslaget i Bergen har i 1973 ca. 100 medlemmer, noe som vel skulle gi muligheter for et livskraftig miljø. Er det da slik?

Vi spør nåværende formann i laget Lars Gjerde: Nei, man må dessverre si at økningen i antall ansatte ikke har medført tilsvarende økning i bedriftslaget. Vi har forsøkt forskjellige former for aktivitet, men det har vært svært variabelt resultat. Med det gode miljø vi har på jobben skulle man tro mulighetene var tilstede for et friskere bedriftslag. "Ja, firmaet er jo også villig med støtte så vi får håpe på bedre oppslutning i tiden som kommer", sier Gjerde.

Dog skulle nedenforstående bilde gi håp for lysere tider

Her ser vi Per Læg Reid i hard kamp med Tor Moss på en av bordtennisgruppens treningskvelder.

Det er en av ildsjelene - Yngve Halvorsen - som har blåst liv i bordtennis-gruppen. Bordtennis er jo en av bergensområdets sterkeste idretter nasjonalt sett.

Vi spør oppmann Halvorsen: "Har vi nå fått en fart i bordtennisgruppen som vil holde?"

"Ja, uten tvil!" sier Halvorsen, med overbevisning. "I vinter har en liten, men trofast gruppe drevet jevnt bra, og

har hatt mange hyggelige kvelder sammen, - men til høsten har vi god plass til nye interesserte". Og vi sier, "Følg oppfordringen!"

En liten skvett brus smaker godt mellom slagene, - fra venstre Læg Reid - Moss - Samuelsen - Rønnestad.

Annar Aasheim ble Siemens' nye opplæringsleder

— Vi gjør ikke så stor feil om vi i gjennomsnitt regner at en ansatt med smått og stort koster firmaet 1 mill. kr. over 20 år, sier Annar Aasheim. Fra og med august tiltrer han som opplæringsleder i Siemens.

— En bedrift som investerer et slikt beløp i maskiner eller annet teknisk utstyr vil selvfølgelig til enhver tid sørge for at man utnytter utstyrets **muligheter** og at det **vedlikeholdes** på en forsvarlig måte. På dette feltet satses det mye tid og penger. Ofte er man idag den samme oppmerksomheten på medarbeiderne i bedriften?

Man skal vokte seg for å trekke paralleller mellom maskiner og mennesker. Eksempelen illustrerer likevel at det å få den ansatte til fullt ut å bruke sine evner og anlegg - det er langt fra bare en sosial oppgave. Det er en nødvendig investering.

I forvaltningen av denne kostbare ressursen, vil en fornuftig opplæring spille en viktig rolle.

Ex Siemens-mann

Vi traff Annar Aasheim på NKI-skolen i Oslo. Arbeidsfeltet hans har vært personalopplæring og han har drevet konsulentvirksomhet ved flere norske bedrifter. Skal en domme etter kvalifikasjonene, virker Aasheim som "skreddersydd" til jobben hos oss. Teoretisk har han både en elektroteknisk og en bedriftsøkonomisk bakgrunn. Til overmål har han lang praksis fra Siemens. Fram til 1970 arbeidet han på det som dengang het avd. 10. Allerede dengang var han sterkt involvert i kursvirksomhet både for ansatte og kunder.

Ikke bare kurs

— Du kan altså dette med kurs?

— Her må jeg først få lov å arrestere en svært vanlig misforståelse: man setter likhetstegn mellom opplæring og kurs. Opplæringsbehovet kan selvfølgelig dekkes på mange andre måter. Ikke minst ved den informasjonen og de erfaringene man høster på selve arbeidsplassen. Uansett hvilket opplæringstiltak man har for øyet - det være seg spesialisering, omskolering, ajourføring, perfeksjonering eller videreutvikling - selve planleggingen og den praktiske gjennomføringen av opplæringen er bare en liten del av virksomheten.

Analysér behovet

Første bud er: analysér opplæringsbehovet! På dette feltet tror jeg at det syndes i de fleste bedrifter. Mottoet synes å være: all opplæring er bra - opplæring kan aldri skade. I de senere årene har vi hatt en inflasjon når det gjelder opplæring. Det virker som om deler av kursvirksomheten er blitt en ren motesak.

Brenne inne med kunnskaper

Oppfølgingen representerer en annen viktig, men dessverre ofte neglisjert fase i opplæringen. Med oppfølging mener jeg at man må påse at de nyervervede kunnskapene virkelig kommer til anvendelse. Ellers var det hele bare sløsing med tid og penger. Ja, enda verre - medarbeidere som ikke får praktisert det de har lært, blir lett negativt innstilt overfor firmaet. På lengre sikt kan denne følelsen av "å brenne inne med kunnskaper" resultere i en oppsigelse.

Over 500 besøk på Siemens Shipping 73, forts. fra s. 1.

— Vi kommer til å passere 500 registrerte besøk, hvorav endel er "Torden-skjolds soldater" fordi de ønsket å besøke oss flere ganger. Vi hadde jo eksempelvis foredragskvelder med forskjellige emner, og tilslutningen ble meget stor.

— Betyr det at foredrag er populært?

— Vi var meget spent på nettopp dette, og gledelig overrasket over kundenes respons. Men vi må naturligvis se den i sammenheng med hele arrange-

Annar Aasheim er tilbake i vårt firma etter noen år i personalopplæringsvirksomhet for NKI. Tidligere jobbet han i gr. 10 - nå vil vi finne ham som opplæringsleder i personalavdelingen, Oslo.

Mest administrasjon

— I den nyopprettede stillingen vil det bli mer administrasjon enn undervisning. Jeg skal først og fremst koordinere opplæringsvirksomheten. Ansvaret for opplæringen ligger fremdeles hos de respektive gruppe- og avd.-ledere. De skal avsløre opplæringsbehovet og de kan best vurdere opplæringstiltaket som investering - en sunn opplæringsøkonomi krever nemlig at tiltakene konkurrerer på like linje med andre investeringer i bedriften.

Jeg skal forsøke å samordne virksomheten slik at opplæringen effektiviseres. Skal jeg lykkes, må kontakten til avdelingene være i orden. Jeg håper på et godt samarbeid med alle i Siemens.

SEA

mentet, utstillingsbesøk, demonstrasjon, diskusjon og sammenkomst i kantinen etterpå.

— Fikk dere mange nye kundekontakter gjennom utstillingen?

— Ja, det må jeg i høyeste grad svare bekræftende på. Vi er meget godt fornøyd med resultatet. Vi har fornyet kontakten med gamle kunder og fått lære mange nye å kjenne. I tillegg har vi hatt mange besøk fra konsulentbransjen, maritime skoler m.v.

Historisk håndballsesong for Siemenslaget i Trondheim

Innendørs-sesongen i Trondheim er nå avsluttet. 44 damelag og 130 herrelag hver fordelt på 4 divisjoner har sammen avviklet over 800 kamper.

Siemenslaget har deltatt med et damelag i 2.divisjon, et herrelag i 1.divisjon og et herrelag i 4.divisjon.

Førstelaget herrer, som fikk bred omtale i forrige nummer av SI, innfridde også i de siste to kampene forhåpningene som var satt til dem. Med 9-9 mot NGU og seier 9-8 over NKL ble kretsmeesterskapet ettertrykkelig stadfestet.

Som det fremgår av slutt Tabellen gikk Siemenslaget ubeseiret gjennom 1.divisjon, og avstanden til Saltic, som ble nr. 2, ble hele 3 poeng. Med sine 116 scorede mål toppe også laget scoringsstatistikken.

1.divisjon

Siemens	9	8	1	0	116 -	85	17
Saltic	9	7	0	2	103 -	92	14
NGU	9	5	2	2	96 -	63	12
RIF	9	5	1	3	92 -	82	11
Fjellanger	9	4	1	4	101 -	92	9
NKL	9	3	2	4	80 -	84	8
Fjeldseth	9	3	1	5	96 -	106	7
Grendahl	9	2	2	5	75 -	90	6
Forr.banken	9	2	1	6	76 -	96	5
Sintef	9	0	1	8	60 -	103	1

Forhåndstippene for damelaget slo også til, idet laget endte på tredjeplass med samme poengsum som både vinneren Cylinderservice og toeren Felleskjøpet.

I de innbyrdes oppgjør ble det uavgjort 2-2 mot Cylinderservice og seier 5-3 over Felleskjøpet. Bare målforskjellen avgjorde mesterskapet og opprykk til 1.divisjon. (De to beste rykker opp). Ved å studere slutt Tabellen ser en at med et scoret mål i tillegg hadde Siemens fått samme målforskjell som Felles-

Forts. s. 7.

Øverst: Damelaget håndball

Stående fra venstre: Grethe Hammervold (oppmann), Anne Marit Trondvold, Anne Marie Kregnes, Dagny Skrodal.

Foran fra venstre: Else Wangen, Karen Wikstrøm, Kirsten Fossum, Randi Pettersen.

I midten: Førstelaget Herrer

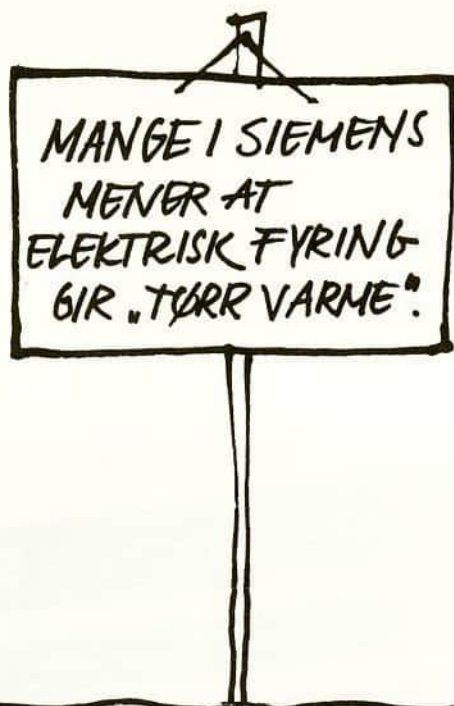
Stående fra venstre: Jan Georg Grinde, Leif Jacobsen (oppmann), Hans Høydal, Tor Hammer, Helge Myhre.

Foran fra venstre: Sverre Trøan, Odd Harald Magne, Tore Trondsvold, Steinar Bush, Magne Kalvø, Eyvind Haarberg.

Nederst: Andrelaget Herrer

Fra venstre: Bjørn Odden, Oddvar Sundli, Knut Blindheim, Emil Alfor, Birger Runde (oppmann), Egil Berg, Robert Kristiansen.

Vår lille markedsundersøkelse "Elektrisitet eller Olje?" (forr. nr. av Siemens Intern) ble besvart av 306 medarbeidere. En oppsummering av svarene gir følgende resultater:

Spørsmål 1 dreiet seg om hvilket oppvarmingssystem en ville velge hvis en bygger hus. Svarene er:

12,4% vil velge olje,
38,0% elektrisk og
49,6% en kombinasjon El./olje

I neste spørsmål ba vi om en uttalelse om hvilke system som ble oppfattet som den mest komfortable.

Hele 51,9% anser el. som det mest komfortable, mens 13,1% stemmer på olje og 35% foretrekker kombinert El./olje.

Er alle oppvarmingssystemer like bra, eller fins det et som er bedre enn andre? 47,6% mente at et spesielt er det beste, og da de ble bedt om å si hvilket, fordelte svarene seg slik:

32,3% olje, 25,2% el. og 41,5 kombinert El./olje.

Når det gjelder vedlikehold er oppfatningen temmelig entydig, idet hele 97,7% sier at elvarme krever minst vedlikehold.

Prisspørsmålet er også tatt opp. 20,8% mener at olje er billigst, mens 36,9% holder på elvarme og 42,3% tror kombinert el./olje gir mest økonomisk fyring.

Vi har også med et par spørsmål hvor vi er ute etter en subjektiv oppfatning om dette med "tørr luft" og "tilstrekkelig varme".

Noe overraskende er det at hele 37,2% synes de får "tørr luft" ved el. varme og at 10,4% ikke mener at de får det tilstrekkelig varmt hvis de bare har el.varme.

Litt om fremtiden: Hvilket oppvarmingssystem vil bli mest brukt om 5 - 10 pr. Svarene er:

Olje: 11%, el.: 40,6%, kombinert el./olje: 37,4%, "noe nytt" 11%

Tilslutt vil vi få takke alle som sendte inn svarskjemaet og gratulere vinnerne av de 10 brødristerne som er:

Vinnere

S. Bugge, S/O
Svein Sogge, S/O
Gunvor Røst, S/B
Torbjørn Falck, S/B
Arne Uv, S/T
Bjørn Arild Skau, S/O
Kirsti Fjesme, S/O
Grete-Marie Eriksen, S/O
Per Ydalus, El.med.
Egil Rannestad, S/O

Vinnerne blir tilskrevet.

Rett trekning bevitnes
A. Kristensen
O. Alfstad

Hysj, revisor kommer, forts. fra s. 3

Men da må vi ha overoppsynet med denne delen av arbeidet - det er jo vi som sitter igjen med ansvaret.

RJ: En grenseoppgang mellom ekstern og intern revisor er nødvendig. Dobbeltarbeid er ingen av partene tjent med.

"Busemann"

— Skal en god revisor være den mest upopulære mann på bedriften?

E-F: Nei, for all del. Vi arbeider for å rette på feil og hindre gjentakelser. Skal vi klare det, må vi kommunisere med de ansatte. Opptre vi som "buse-

menn" får vi en trassreaksjon som blokerer kommunikasjonen.

Ingen "skalpejakt"

— Blir dere oppfattet som spioner og angivere?

Sollien: Jeg synes ihvertfall at noen tar tingene svært så personlig. Det er leit at det skal være slik. Alle gjør vi feil, og alle burde vi kunne innrømme det.

E-F: Det er ytterst sjelden at man gjør feil av vrangvilje eller av kriminelle forsetter. Som regel skyldes forholdet systemsvikt, manglende kunnskaper eller kommunikasjon. Vi vil rette på disse tingene. Vi er ikke på "skalpe-jakt".

RJ: Det verste jeg hører er: Har du funnet mange feil idag? Akkurat som om vi har en personlig tilfredsstillelse av å trekke frem feilene. Tvert om - finner vi feil får vi en masse ekstra-arbeid.

Allerhelst ville vi hele tiden bare gå rundt og konstatere at alt var riktig.

SEA

Historisk håndballsesong, forts. fra s. 6.

kjøpet og dermed tatt andre plasser p.g.a. seier i innbyrdes oppgjør. Hadde i tillegg dette ene målet kommet i en av lagets tre uavgjorte kamper, så hadde de vunnet. Stort nærmere kan en ikke komme!

Det er også verdt å merke seg at forsvaret er divisjonens beste med bare 20 innslupne mål.

2.divisjon damer

Cylinder-s.	9	6	1	2	52 - 23	13
Felleskj.	9	6	1	2	44 - 32	13
Siemens	9	5	3	1	31 - 20	13
Garnison	9	5	2	2	42 - 26	12
Nidar/Erbe	9	5	2	2	37 - 23	12
Trygdekont.	9	4	2	3	32 - 25	10
Televerket	9	3	1	5	31 - 39	7
Forr.banken	9	2	1	6	28 - 34	5
EFI/NTH	8	1	0	7	11 - 49	2
Sp.sk.banken	8	0	1	7	23 - 60	1

Andrelaget holdt koken sesongen ut og endte på 2.plass etter suverene Elektrokjemi.

I og med andre plasser fikk laget retten til å spille kvalifisering sammen med de fem andre toerne i 4.divisjon om to ledige plasser i 3.divisjon. Siemenslaget kom i pulje med Regnesenteret og ASKO.

Etter at Siemenslaget avfeide Regnesenteret med 14-6 og ASKO tapte for Regnesenteret med 1 mål, unnlot ASKO å møte Siemenslaget som dermed er klar for 3.divisjon fra neste år av.

4.divisjon

El.kjemi	9	9	0	0	151 - 38	18
Siemens II	9	7	0	2	85 - 63	14
Drosjene	9	6	0	3	93 - 66	12
Bønd.salg.	9	5	0	4	83 - 75	10
Stentor II	9	5	0	4	91 - 85	10
Skattesp.	9	5	0	4	63 - 64	10
Str.sp.b.	8	3	0	5	59 - 103	6
Forsikr.	8	2	0	6	58 - 68	4
B.Mask.	9	1	1	7	44 - 83	3
Motor-Tr.	9	0	1	8	43 - 119	1

Vi gratulerer lagene med den fine sesongen og ønsker lykke til i kampene mot GLAMOX i Molde 16. juni. -tt-

"Vi kan dekke utgiftene til wienerbrødene"

Arne Johan Høeg, S/T er blitt pensjonist. Høeg har gått veien fra læregutt til prokurist innen firmaet, og det var han kanskje den første til. Hans var den første direktør for Trondheims-kontoret og familien hadde leilighet i samme bygg som kontoret holdt til i, slik at Høeg har hatt en helt spesiell tilknytning til firmaet og de ansatte fra sine guttedager.

Som læregutt har Høeg arbeidet både i Oslo og Trondheim. I Oslo deltok han i 1. byggetrinn ved Smestad Transformatorstasjon og dessuten ved Solbergfoss Kraftstasjon, Askim. I Trondheim ble det Røde Kors Sykehus og Moholt Transformatorstasjon.

Det vil føre for langt å ramse opp alle oppdrag Høeg var engasjert i etter sin ingeniørutdanning i Tyskland og som leder av installasjonsavdelingen i Trondheim, en stilling han hadde fra 1929 til firmaet flyttet sin virksomhet til Sluppen hvor han overtok som "husforvalter". I alle disse årene har han imidlertid tatt seg av salget av pumper og vifter. Selv om Høeg har gjort en meget god jobb, er det på sistnevnte område han har fått ry blant kunder som ekspert, nærmere bestemt "landbruksekspert". I alle disse år har ingeniør Wille vært hans nærmeste medarbeider, til gjensidig glede og utbytte.

Høeg har alltid vært en rimelig kar med det rette og lune blikk for proporsjoner. Det er mange historier fra hans karriere som vil kunne belyse det, men la oss bare ta med en. Til en avdeling er det knyttet en status. Denne blir av og til proporsjonal med størrelsen av det enkelte oppdrag og ikke alltid knyttet til bruttofortjenesten pr. oppdrag eller pr. år. Av denne grunn har andre avdelinger enn installasjonsavdelingen ofte eller av og til feilaktig kommet i forgrunnen på de ukentlige oppfølgingsmøter. Men den som kjenner Høeg vet at han ikke lar seg merke av slikt. Unntatt en gang da han i stedet for å referere konkrete oppdrag bare tørt bemerket at han kunne dekke utgiftene til wienerbrødene som nettopp var fortært.

Vi kommer ikke utenom de harde 30-årene i en omtale av en sentral figur som Høeg. Fra hans egen praksis tar vi med tilbudet på elektriske installasjoner i Bachke-lastebåten "Gudrun" på 2300 t og som lød på kr. 2.700,- hvor også le-

Kjent og karakteristisk profil i Siemens Trondheim: Arne Johan Høeg som nå er blitt pensjonist etter å ha gått veien fra læregutt til prokurist.

ving og montering av lantermekontroll var inkludert. Til historien hører med at tilbudet bare lå noen kroner under nærmeste konkurrent.

Hva vil så pensjonisten Høeg foreta seg etter 48 år i firmaets tjeneste? Han er av de heldige som har god helse, er i full vigør og ser nå muligheten til å realisere et par hobbyer, nemlig skjøtsel av skogsarealet som han er medeier i i

Skjelstadmarka i Nord-Trøndelag, samt ta opp igjen arbeidet som kunstmaler.

Ifølge Høeg er den første dag som pensjonist både en sorgens og en gledens dag. For oss andre som har arbeidet sammen med ham i mange år, og for hans faste kunder hvor han har stått som den beste ambassadør for firmaet, vil hans manglende nærvær med det milde og hyggelige vesen og naturlige fortellerevne være et savn. K.P.